योधयामास राजेन्द्र तदद्भुतमिवाभवत्। द्रौपदेया रणे क्रुद्धा दुर्य्योधनमवारयन्।
एकैकस्त्रिभिरानर्च्छन् पुत्रं तव विशाम्पते। पुत्रोऽपि तव दुर्द्धर्षो द्रौपद्यास्तनयान्रणे।
सायकैर्निशितैराजन्नाजघान पृथक् पृथक्। तैश्चापि विद्धः शुशुभे रुधिरेण समुक्षितः। २४४०
गिरिः प्रस्रवणैर्यद्वद्गिरिधातुविमिश्रितैः। भीष्मोऽपि समरे राजन् पाण्डवानां वरूथिनीं।
कालयामास बलवान् पालः पशुगणानिव। ततो गाण्डीवनिर्घोषः प्रादुरासीद्विशाम्पते।
दक्षिणेन वरूथिन्याः पार्थस्यारीन् विनिघ्नतः। उत्तस्थुः समरे तत्र कबन्धानि सहस्रशः।
कुरूणाञ्चापि सैन्येषु पाण्डवानाञ्च भारत। शोणितोदशरावर्त्तं गजद्वीपं हयोर्म्मिणं।
रथनौभिर्नरव्याघ्राः प्रतेरुः सैन्यसागरं। छिन्नहस्ता विकवचा विदेहाश्च नरोत्तमाः। २४४५
पतितास्तत्र दृश्यन्ते शतशोऽथ सहस्रशः। निहतैर्मत्तमातङ्गैः शोणितौघपरिप्लुतैः।
भूर्भाति भरतश्रेष्ठ पर्व्वतैरन्विता यथा। तत्राद्भुतमपश्यामस्तव तेषाञ्च भारत।
न तत्रासीत् पुमान् कश्चिद्यो योद्धुं नाभिकाङ्क्षति। एवं युयुधिरे वीराः प्रार्थयाना महद्यशः।
तावकाः पाण्डवैः सार्द्धं काङ्क्षमाणा जयं युधि।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे एकोनाशीतोऽध्यायः॥ ७९॥
॥ सञ्जय उवाच॥ ततो दुर्य्योधनो राजा लोहितायति भास्करे। सङ्ग्रामरभसो भीमं हन्तुकामोऽभ्यधावत। २४५०
तमायान्तमभिप्रेक्ष्य नृवीरं दृढवैरिणं। भीमसेनः सुसंक्रुद्ध इदम्वचनमब्रवीत्।
अयं स कालः सम्प्राप्तो वर्षपूगाभिकाङ्क्षितः। अद्य त्वां निहनिष्यामि यदि नोत्सृजसे रणं।
अद्य कुन्त्याः परिक्लेशं वनवासञ्च कृत्स्नशः। द्रौपद्याश्च परिक्लेशं प्रणेष्यामि हते त्वयि।
यत्पुरा मत्सरी भूत्वा पाण्डवानवमन्यसे। तस्य पापस्य गान्धारे पश्य व्यसनमागतं।
कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च यत्पुरा। अचिन्त्य पाण्डवान् कामात् यथेष्टं कृतवानसि। २४५५
याचमानञ्च यन्मोहाद्राज्यार्द्धमवमन्यसे। उलूकस्य समादेशं यद्दासि च हृष्टवत्।
तेन त्वां निहनिष्यामि सहितं सर्व्वबान्धवैः। शमं करिष्ये तत्पापं यत्पुरा कृतवानसि।
एवमुक्त्वा समाकृष्य धनुरायम्य चासकृत्। समादाय शरान् घोरान् महाशनिसमप्रभान्।
षट्त्रिंशत्तरसा क्रुद्धो मुमोचाशु सुयोधने। ज्वलिताग्निशिखाकारान् वज्रकल्पानजिह्मगान्।
ततोऽस्यकार्मुकं द्वाभ्यां सूतं द्वाभ्याञ्च विव्यधे। चतुर्भिर्जवनानश्वाननयद्यमसादनं। २४६०
द्वाभ्याञ्च सुविकृष्टाभ्यां शराभ्यामरिमर्दनः। चिच्छेद समरे कृत्तं राज्ञस्तस्य रथोत्तमात्।
त्रिभिश्चैवास्य चिच्छेद ज्वलन्तं ध्वजमुत्तमं। छित्त्वा तञ्च ननादोच्चैस्तव पुत्रस्य पश्यतः।
रथाच्च स ध्वजः श्रीमान् नानारत्नविभूषितः। पपात सहसा भूमौ विद्युज्जलधरादिव।
ज्वलन्तं सूर्य्यसङ्काशं नागं मणिमयं शुभं। ध्वजं कुरुपतेश्छिन्नं ददृशुः सर्व्वपार्थिवाः।
अथैनं दशभिर्बाणैस्तोत्रैरिव महागजं। आजघान रणे भीमः स्मयन्निव महारथः। २४६५
ततस्तु राजा सिन्धूनां रथश्रेष्ठो महाबलः। दुर्य्योधनस्य जग्राह पार्ष्णिं सत्पुरुषैर्वृतः।